

Omul cu două inimi

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- De mâna ta-s egale mărirea și căderea,
Ating similitudini, rimează ca și cum
Un om cu două inimi înalță învierea
Pe fiecare cruce din margine de drum.

De mâna ta balanța-și menține echilibrul,
Pe talere de aur lumina cade blând,
Cu brațe inegale îmbrățișând calibrul
Neliniștilor mele, dar cine știe când

Mă vei lăsa de mână de-am să revin vreodată
Pe falia albastră dintre pământ și cer,
Un om cu două inimi nu poate să străbată
Distanța ce separă etern de efemer.

- Când alergăm de mână plutește-n fiecare
Corabia speranței, nu pot să-ți spun de ce
În piept am două inimi. Nimic să le separe
N-a existat pe lume. Iubito, unde e

Prea verde adevărul, minutul prea subțire?
Prin acul tău de fildeș strecoară-le și-apoi
C-un degetar de aur, c-o dulce-alcătuire
Brodează veșnicia ce-așterne între noi

Poemele cu îngeri și demoni deopotrivă,
Un om cu două inimi nu poate obosi
Chiar dacă lumea-ntreagă-și înalță împotriva
Oprobriile mute, de mână să mă ții!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș